

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Факультет № 6

Кафедра фундаментальних та юридичних дисциплін

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни «**Міжнародний захист прав людини в
правоохоронній діяльності**»
обов'язкових компонент
освітньої програми першого(бакалавр) рівня вищої освіти

(26 Цивільна безпека 262 Правоохоронна діяльність)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 25.09.2023 №8

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол від 25.08.2023р. № 5

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 22.09.2023 №8

Розглянуто на засіданні кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін
протокол від 18.08.2023р. № 8.

Розробники:

1. Доцент кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін факультету № 6 ХНУВС, кандидат юридичних наук Д.С. Гета.
2. Доцент кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін факультету № 6 ХНУВС, кандидат юридичних наук К.В. Кисильова.

Рецензенти:

1. Доцент кафедри конституційного та муніципального права юридичного факультету Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна, кандидат юридичних наук., доцент Зубенко Г.В.
2. Завідувач кафедри конституційного та міжнародного права факультету № 4 Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., доцент, Марчук М.І.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS 3 Загальна кількість годин 120 Кількість тем 19	<u>26 Цивільна безпека</u> <u>262 Правоохоронна діяльність</u>	Навчальний 2 курс Семестр 4 Види підсумкового контролю: залік
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:		
денна форма навчання:		заочна (дистанційна) форма навчання
Лекції – <u>20</u> ; (години)	Лекції – <u>6</u> ; (години)	
Семінарські заняття – <u>20</u> ; (години)	Семінарські заняття – <u>-</u> ; (години)	
Практичні заняття – <u>20</u> ; (години)	Практичні заняття – <u>4</u> ; (години)	
Лабораторні заняття – <u>-</u> ; (години)	Лабораторні заняття – <u>-</u> ; (години)	
Самостійна робота – <u>60</u> ; (години)	Самостійна робота – <u>110</u> ; (години)	
Індивідуальні завдання:		Індивідуальні завдання:
Курсова робота – <u>-</u> - <u>-</u> ; (кількість; № семестру)		Курсова робота – <u>-</u> - <u>-</u> ; (кількість; № семестру)
Реферати (тощо) – <u>1/4</u> ; (кількість; № семестру)		Реферати (тощо) – <u>1/4</u> ; (кількість; № семестру)

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою вивчення навчальної дисципліни «*Міжнародний захист прав людини в правоохоронній діяльності*» є отримання студентами знань про зміст та характерні риси захисту прав людини в міжнародній сфері. Розглядається діяльність міжнародно-правових органів, особливості їх функціонування і розвитку на універсальному та регіональному рівні, у тому числі урядових та неурядових організацій, Європейського суду з прав людини та Міжнародного кримінального суду. Особлива увага приділяється захисту окремих категорій громадян, зокрема жінок та дітей, біженців та вимушених переселенців, інвалідів та пристарілих осіб, а також жертв злочинів.

Завданнями вивчення дисципліни «Міжнародний захист прав людини в правоохоронній діяльності» є:

- вивчення загальнотеоретичних засад міжнародного захисту прав людини, аналізування міжнародних правових джерел, рішень міжнародних судових установ, міжнародного законодавства та законодавства України, визначення відповідних міжнародних інституційних механізмів тощо;
- формування самостійного мислення, навичок аналізу основ міжнародного захисту прав людини, порівняння та співставлення його з механізмами захисту міжнародного права та права Європейського Союзу, державного права зарубіжних країн;
- формування понятійного апарату, що використовується в межах міжнародного захисту прав людини, та вміння ним користуватися;
- поглиблення знань прикладного характеру;
- розвиток загальної політико-правової культури студента.

Міждисциплінарні зв'язки: «Міжнародний захист прав людини в правоохоронній діяльності» є складовою юридичної освіти має логічні зв'язки з предметами «Міжнародне право», «Право Європейського Союзу», «Державне право зарубіжних країн» та ін. У системі юридичних дисциплін міжнародний захист прав людини визначається тим, що вивчає окрему правову систему, яка

знаходиться у взаємному логічному зв'язку з усіма галузями внутрідержавного права та Міжнародного права.

Очікувані результати навчання сформовані у студентів навички використання отриманих знань у процесі подальшого вивчення спеціальних фахових дисциплін та майбутньої практичної діяльності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен

знати:

- юридичну природу, характерні риси і специфіку захисту прав людини в міжнародному просторі;
- систему органів міжнародного захисту прав людини;
- поняття, принципи, інститути, загальні теоретичні положення міжнародного захисту прав людини;
- історію становлення, предмет та методи правового регулювання міжнародного захисту прав людини;
- нормативно-правові акти, що складають першооснову міжнародному захисту прав людини, відповідальні положення конвенцій, інших міжнародних договорів, нормативних актів, прецедентів, практику міжнародних судів;
- перелік, структуру, компетенцію міжнародних органів та організацій, які забезпечують міжнародний захист прав людини;
- загальні проблеми міжнародного захисту прав людини на регіональному та міждержавному рівні;
- проблеми і перспективи розвитку системи міжнародного захисту прав людини, що вивчаються у межах навчального курсу.

вміти:

- володіти міжнародно-правовою термінологією, користуватися понятійним апаратом юриспруденції, загальнонауковою і правничою методологією;
- користуватися обсягом знань у системі міжнародного захисту прав людини;
- складати цілісне уявлення про сучасну систему міжнародного захисту і оцінювати корінні проблеми його теорії та практики; юридично правильно кваліфікувати відповідні факти і обставини, аналізувати правотворчу та правозастосовну міжнародну і національну практику;
- давати адекватну оцінку поточним політичним подіям у сфері міжнародного захисту прав людини;
- поважати, дотримуватися і правильно застосовувати норми міжнародного захисту прав людини в правозастосовчій практиці;
- аналізувати норми міжнародних угод, проводити порівняння з нормами чинного законодавства України, давати правову експертизу міжнародних угод України;
- працювати з міжнародними договорами та іншими міжнародними актами, правильно тлумачити їх стосовно конкретних ситуацій міжнародного життя;
- правильно тлумачити, аналізувати та узагальнювати положення законодавства України, що стосується міжнародних механізмів захисту прав людини;
- прогнозувати напрям розвитку міжнародних способів захисту прав людини, приймати участь в відповідних наукових дослідженнях.

Програмні компетентності, які формуються при вивченні навчальної дисципліни:		
Інтегральна компетентність	Здатність вирішувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері правоохоронної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та методів правоохоронної діяльності і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.	
	ЗК-1	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
Загальні компетентності	ЗК-2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

(ЗК)	ЗК-5	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
	ЗК-6	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.
	ЗК-7	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
	ЗК-8	Здатність приймати обґрунтовані рішення.
	ЗК-10	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
Спеціальні (фахові,предметні) компетентності (СК)	СК-1	Усвідомлення функцій держави, форм реалізації цих функцій, правових основ правоохоронної діяльності; дотримання основних принципів реалізації правоохоронної функції держави.
	СК-2	Здатність організовувати нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства у сфері правоохоронної діяльності.
	СК-3	Здатність професійно оперувати категоріально понятійним апаратом права і правоохоронної діяльності.
	СК-4	Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань та навичок у професійній діяльності.
	СК-5	Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати правову інформацію з різних джерел.
	СК-6	Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.
	СК-7	Здатність забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості та суспільства, протидіяти нелегальній (незаконній) міграції, тероризму та торгівлі людьми.
	СК-8	Здатність застосувати медіацію та інші правові інструменти альтернативного позасудового розгляду та вирішення правових спорів.
	СК-9	Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.
	СК-10	Здатність визначати належні та придатні для юридичного аналізу факти.
	СК-14	Здатність до аналізу та оцінки ризиків що впливають на вчинення адміністративних правопорушень та кримінальних злочинів (проступків).
	СК-15	Здатність систематизувати закономірності злочинності, визначати особу злочинця, причини і умови злочинності та її окремих видів, реалізовувати напрями і заходи її запобігання.
	СК-20	Здатність вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних правопорушень, заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб та публічній безпеці.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема № 1. Загальні положення про права людини.

Природа та сутність прав людини.

Класифікація прав людини. Універсальність прав людини.

Захист прав людини в діяльності Ліги Націй.

Тема № 2.Захист прав людини в рамках ООН

Статут ООН, Загальна декларація прав людини 1948 р.. Рада ООН з прав людини.

Верховний Комісар ООН з прав людини. Процедура 1503.

Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р. Комітет з прав людини.

Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р. Комітет з економічних, соціальних та культурних прав. Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р. Комітет з ліквідації дис кримінації щодо жінок. Конвенція ООН про права дитини 1989 р. Комітет з прав дитини.

Тема № 3. Захист прав людини в Європі.

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.: принципи тлумачення, особливості застосування в національному правопорядку.

Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура звернення. Виконання рішень Європейського суду з прав людини в Україні.

Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 р. № 3477-ІУ. Контроль Комітету Міністрів Ради Європи за виконанням рішень Європейського суду з прав людини.

Європейська соціальна хартія (переглянута). Захист прав людини в Європейському Союзі. Хартія основоположних прав Європейського Союзу 2000 р. Діяльність ОБСЄ у сфері визначення та просування стандартів захисту прав людини (Бюро з демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ, Верховний комісар ОБСЄ у справах національних меншин)

Тема № 4. Інші регіональні системи захисту прав людини

Міжамериканська система захисту прав людини.

Африканська система захисту прав людини.

Субрегіональні системи захисту прав людини в Африці.

Арабська система захисту прав людини.

Захист прав людини в рамках АСЕАН (Асоціація держав Південно-Східної Азії).

Тема № 5. Право на життя

Обсяг та складові права на життя.

Зобов'язання держави щодо права на життя.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на життя (справа «Макканн та інші проти Сполученого Королівства» (McCann and Others v. United Kingdom), № 18984/91, рішення Великої палати 1995 р.

Тема № 6. Заборона катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження чи покарання

Обсяг та складові заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження чи покарання.

Зобов'язання держави щодо заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження чи покарання.

Практика Європейського суду з прав людини щодо заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження чи покарання (справа «Каверзін проти України», № 23893/03, 2012 р.)

Тема № 7 Право на свободу та особисту недоторканність

Обсяг та складові права на свободу та особисту недоторканність.

Зобов'язання держави щодо права на свободу та особисту недоторканність.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу та особисту недоторканність (справа «Харченко проти України», № 40107/02, 2011 р.).

Тема № 8 Право на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.

Обсяг та складові права на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.

Зобов'язання держави щодо права на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до приватного життя (справа «С. і Марпер проти Сполученого Королівства» (S and Marper v. United Kingdom), №№ 30562/04, 30566/04, рішення Великої палати 2008 р.).
Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до сімейного життя (справа «Савіні проти України», № 39948/06, 2008 р.; справа «М.Р. і Д.Р. проти України», № 63551/13, 2018 р.).

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до житла (справа «Німіц проти Німеччини» (Niemietz v. Germany), № 13710/88, 1992 р.; справа «Кривіцька та Кривіцький проти України», № 30856/03, 2011 р.).

Тема № 9. Свобода думки, совісті і релігії

Обсяг та складові права на свободу думки, совісті і релігії.

Зобов'язання держави щодо права на свободу думки, совісті і релігії.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу думки, совісті і релігії (справа «Коккінакіс проти Греції» (Kokkinakis v. Greece) № 14307/88, 1993 р.).

Тема № 10. Свобода вираження поглядів

Обсяг та складові права на свободу вираження поглядів.

Зобов'язання держави щодо права на свободу вираження поглядів.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу вираження поглядів (справа «Лінгенс проти Австрії» (Lingens v. Austria), № 9815/82, 1986 р.; справа «Швидка проти України», № 17888/12, 2014 р.).

Тема № 11. Свобода зібрань та об'єднання

Обсяг та складові права на свободу зібрань та об'єднання.

Зобов'язання держави щодо права на свободу зібрань та об'єднання.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу зібрань та об'єднання (справа «Веніамін Тимошенко та інші проти України», № 48408/12, 2014 р.).

Тема № 12. Право на власність.

Обсяг та складові права на власність.

Зобов'язання держави щодо права на власність.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на власність (справа «Спорронг і Лоннрот проти Швеції» (Sporrong and Lonnroth v. Sweden), №№ 7151/75, 7152/75, 1982 р.; справа «Лоїзиду проти Туреччини» (Loizidou v. Turkey), № 15318/89, рішення Великої палати 1996 р.).

Тема № 13. Заборона дискримінації

Обсяг та складові заборони дискримінації.

Зобов'язання держави щодо заборони дискримінації.

Практика Європейського суду з прав людини щодо заборони дискримінації (справа «Пічкур проти України», № 10441/06, 2013 р.; справа «D.H. та інші проти Чеської Республіки» (D.H. and Others v. the Czech Republic), № 57325/00, рішення Великої палати 2007 р.)

Тема № 14. Право на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту

Обсяг та складові права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.

Зобов'язання держави щодо права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.

Практика Європейського суду з прав людини щодо права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту (справа «Олександр Волков проти України», № 21722/11, рішення Великої палати 2013 р.; справа «Бурмич та інші проти України», №№ 46852/13, 47786/13, 54125/13, рішення Великої палати 2017 р.).

Тема 15. Правомірне обмеження прав людини та відступ держав від своїх зобов'язань у сфері прав людини під час надзвичайного стану, становища або ситуації

Правомірне обмеження прав людини.

Відступ держави від своїх зобов'язань у сфері прав людини за надзвичайних станів.

Тема 16. Міжнародний захист прав людини під час збройних конфліктів

Захист поранених і хворих у діючих арміях. Захист поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі. Захист військовополонених. Захист цивільного населення під час війни. Захист жінок та дітей під час війни

Тема № 17. Міжнародно-правовий захист прав жінок.

Інститут захисту прав жінок у міжнародному праві. Історичні етапи інституту захисту прав жінок.

Дотримання принципу гендерної рівності. Гендер», «Гендерна ідентичність», «Гендерна рівність», «Дискримінація за ознакою статі», «Пряма та непряма дискримінація». Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок – біль про права жінок. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами (Стамбульська конвенція).

Захист жінок від сексуального насильства.

Комісія ООН з питань становища жінок. Комісія із расової дискримінації щодо жінок.

ООН – Жінки. Склад, цілі, функції, повноваження.

Тема № 18 Міжнародно-правовий захист прав дітей.

Конвенція ООН про права дитини як основний документ правового регулювання прав дітей в міжнародному просторі.

Комітет ООН з прав дитини: повноваження, прядок діяльності.

Захист дітей від сексуального насильства. Діти солдати.

Міжнародні стандарти поведження з неповнолітніми, які скоїли злочин.

Україна та Конвенція ООН про права дитини. Міжнародно-правові стандарти поведження з неповнолітніми.

Тема 19 Міжнародно-правовий захист інвалідів та престарілих осіб.

Міжнародно-правова характеристика поняття «інвалід» та «особа з особливими потребами». Гарантії забезпечення та правовий статус інвалідів. Конвенція про права осіб з інвалідністю.

Комітет ООН з прав інвалідів. Членство, організація роботи, повноваження.

Поняття та міжнародно-правовий захист престарілих осіб.

Зобов'язання держав щодо захисту пристарілих осіб.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин, відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	
Тема № 1: Загальні положення про права людини.	8	2	2		-	4	
Тема № 2: Захист прав людини в рамках ООН.	6	2	2	-	-	2	
Тема № 3: Захист прав людини в Європі	6	2	2	-	-	2	
Тема № 4: Інші регіональні системи захисту прав людини.	6	2	2	-	-	2	
Тема № 5: Право на життя.	6	-	-	2	-	4	
Тема № 6: Заборона катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження чи покарання.	6	-	-	2	-	4	
Тема № 7: Право на свободу та особисту недоторканність.	6	-	-	2	-	4	
Тема № 8: Право на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.	8	-	-	4	-	4	
Тема № 9: Свобода думки, совісті і релігії.	6		2	-		4	

Тема № 10: Свобода вираження поглядів.	8	2	-	2	-	4	
Тема № 11: Свобода зібрань та об'єднання.	6	-	-	2	-	4	
Тема № 12: Право на власність.	4			2		2	
Тема № 13: Заборона дискримінації.	6			2		4	
Тема № 14: Право на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.	8	2	2	-		4	
Тема №15: Правомірне обмеження прав людини та відступ держав від своїх зобов'язань у сфері прав людини під час надзвичайного стану, становища або ситуації.	8	2	-	2	-	4	
Тема № 16: Міжнародний захист прав людини під час збройних конфліктів.	4		2	-	-	2	
Тема № 17: Міжнародно-правовий захист прав жінок	6	2	2	-	-	2	
Тема № 18: Міжнародно-правовий захист прав дітей	6	2	2	-	-	2	
Тема № 19: Міжнародно-правовий захист інвалідів та престарілих осіб	6	2	2		-	2	
Всього за семестр:	120	20	20	20	-	60	Залік

**4.2. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами
(заочна форма навчання)**

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин, відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	
Тема № 1: Загальні положення про права людини.	8	2			-	6	
Тема № 2: Захист прав людини в рамках ООН.	6	2		-	-	4	
Тема № 3: Захист прав людини в Європі	6	2	2	-	-	2	
Тема № 4: Інші регіональні системи захисту прав людини.	6		2	-	-	4	
Тема № 5: Право на життя.	6	-	-		-	6	
Тема № 6: Заборона катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження чи покарання.	6	-	-		-	6	
Тема № 7: Право на свободу та особисту недоторканність.	6	-	-		-	6	
Тема № 8: Право на повагу до	8	-	-		-	8	

приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.							
Тема № 9: Свобода думки, совісті і релігії.	6			-		6	
Тема № 10: Свобода вираження поглядів.	8		-		-	8	
Тема № 11: Свобода зібрань та об'єднання.	6	-	-		-	6	
Тема № 12: Право на власність.	4					4	
Тема № 13: Заборона дискримінації.	6					6	
Тема № 14: Право на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.	8			-		8	
Тема №15: Правомірне обмеження прав людини та відступ держав від своїх зобов'язань у сфері прав людини під час надзвичайного стану, становища або ситуації.	8		-	2	-	6	
Тема № 16: Міжнародний захист прав людини під час збройних конфліктів.	4			-	-	4	
Тема № 17: Міжнародно-правовий захист прав жінок	6			-	-	6	
Тема № 18: Міжнародно-правовий захист прав дітей	6			-	-	6	
Тема № 19: Міжнародно-правовий захист інвалідів та престарілих осіб	6				-	6	
Всього за семестр:	120	6	4	2	-	108	Залік

4.3. Завдання на самостійну роботу з навчальної дисципліни

Перелік питань до тем навчальної дисципліни				Література:
Тема № 1 Поняття та сутність міжнародно-правового захисту прав людини				
		1. Становлення та розвиток інституту захисту прав людини у міжнародному праві.		Основна: 1, 21, 33, 42, 59-61 Допоміжна: 8, 10, 12
		2. Правовий механізм інституту захисту прав людини.		
		3. Співвідношення міжнародної і національної системи захисту прав людини.		
Тема № 2 Міжнародно-правовий захист прав людини на універсальному рівні				
		1. Міжнародний інститут омбудсмена.		Основна: 1, 21, 33, 60, 61 Допоміжна: 7, 10,
		2. Спеціальні доповідачі ООН.		
		3. Центр з прав людини ООН: компетенція та порядок діяльності.		
Тема № 3 Міжнародно-правовий захист прав людини на регіональному рівні				
		1. Захист прав людини, що здійснюється ОБСЄ.		Основна: 14, 21, 36, 44, 62 Допоміжна: 1, 3,10
		2. Африканська комісія з прав людини і народів: процедура розгляду, умови прийнятності скарг.		
		3. Позасудові механізми захисту прав і свобод ЄС.		
Тема № 4 Європейський суд з прав людини як одна із інституцій по захисту прав людини				
		1. Конвенція про захист прав і основоположних свобод та Європейський суд з прав людини.		Основна: 1, 45, 48-50 Допоміжна: 8, 10, 11
		2. Регламент Європейського суду з прав людини.		
Тема № 5 Організаційно-правові підстави звернення до Європейського суду з прав людини				
		1. Вичерпання внутрішньодержавних засобів захисту свого права.		Основна: 48, 56, 62 Допоміжна: 3, 8 -10
		2. Умови неприйнятності скарги. Правило шести місяців.		
		3. Правові засади звернення до Європейського суду з прав людини.		
Тема № 6 Загальні вимоги оформлення документів по зверненню до Європейського суду з прав людини				
		1. Порядок усунення недоліків при заповненні індивідуальної заяви до Європейського суду з прав людини.		Основна: 45, 49, 50 Допоміжна: 3, 8, 10

		2. Порядок усунення недоліків при оформлення формуляру заяви до Європейського суду з прав людини	
		Тема № 7 Проведення у Європейському суді з прав людини	
		1. Імплементція конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини в національно правову систему. 2. Дружне врегулювання спору. 3. Уповноважений у справах Європейського суду з прав людини.	Основна: 38, 41, 43 Допоміжна: 4, 7, 10-11
		Тема № 8 Рішення Європейського суду з прав людини	
		1. Проблемні питання, які виникають під час виконання рішень Європейського суду з прав людини в Україні. 2. Застосування рішень Європейського суду з прав людини в судовій практиці: проблеми інтерпретації. 3. Роль Європейського суду з прав людини у забезпеченні належного та ефективного механізму захисту прав людини в Україні.	Основна: 48-50, 56 Допоміжна: 8-12
		Тема № 9 Україна та Європейський суд з прав людини.	
		1. Проаналізувати рішення Європейського суду з прав людини проти України. 2. Прогалини, що виникають при виконанні рішень Європейського суду з прав людини.	Основна: 51, 60 Допоміжна: 7, 11, 12, 15
		Тема № 10: Міжнародно-правові механізми відповідальності.	
		1. Відповідальність за джерела підвищеної небезпеки. 2. Відповідальність держави за діяльність її органів. 3. Принцип відшкодування шкоди.	Основна: 38, 41, 43 Допоміжна: 4, 7, 10-11
		Тема № 11 Міжнародний кримінальний суд.	
		1. Порядок ратифікації Римського статуту Міжнародного Кримінального Суду. 2. Застосування Римського статуту Міжнародного Кримінального Суду в міжнародному просторі.	Основна: 50, 56, 62 Допоміжна: 9, 10, 11
		Тема № 12 Міжнародно-правовий захист прав біженців та вимушених переселенців .	
		1. Спеціальний доповідач ООН у справах біженців. 2. Права біженців та вимушених переселенців в країнах ЄС. Порівняльна характеристика. 3. Статус біженців та вимушених переселенців за українським законодавством.	Основна: 1, 17-19 Допоміжна: 3-6, 16
		Тема № 13 Міжнародно-правовий захист прав національних меншин та корінних народів.	
		1. Стандарти ООН щодо прав корінних народів. 2. Права національних меншин та корінних народів за Європейськими стандартами.	Основна: 1, 18, 20, 24 Допоміжна: 1, 9, 56
		Тема № 14 Міжнародно-правовий захист прав жінок.	
		1. Всесвітні конференції щодо становища жінок. 2. Політичні права жінок. Соціально-економічний захист прав жінок. 3. Захист жінок під час зборених конфліктів.	Основна: 11, 19, 22, 25, 26. Допоміжна: 2, 6, 8
		Тема № 15 Міжнародно-правовий захист прав дітей.	
		1. Соціально-економічний захист прав дітей. 2. Поняття діти-солдати. 3. Захист дітей яких усиновили іноземні громадяни.	Основна: 15, 16, 23, 28, 36 Допоміжна: 4-9
		Тема № 16 Міжнародно-правовий захист інвалідів та престарілих осіб.	
		1. Поняття інвалід та особа з особливими потребами за європейським законодавством. 2. Концепція міжнародного захисту пристарілих осіб. 3. Соціально-економічний аспект захисту престарілих осіб.	Основна: 39, 44, 40, 56 Допоміжна: 1, 3, 6
		Тема № 17: Дотримання міжнародно - правових стандартів прав людини правоохоронними органами та органами державної влади.	
		1. Конституційний принцип поділу державної влади і проблема захисту прав людини в контексті реалізації правоохоронної діяльності. 2. Принципи правосуддя як основа ефективного захисту конституційних прав людини і громадянина.	Основна: 11, 19, 22, 25, 26. Допоміжна: 2, 6, 8

5. Індивідуальні завдання

5.1. Теми рефератів

1. Європейський суд з прав людини: організаційно-правові форми діяльності.

2. Контрольні органи, що здійснюють захист прав людини в міжнародному просторі.
 3. Гендерна рівність у діяльності міжнародних органів і організацій.
 4. Міжнародний захист прав дітей під час збройних конфліктів.
 5. Статус біженців у міжнародному праві.
 6. Генеральна Асамблея ООН у захисті прав людини.
 7. Комітет ООН з прав людини: правова характеристика та повноваження.
 8. Статус громадян у міжнародному праві.
 9. Реформа Європейського суду 1998 року.
 10. Роль Комітету Міністрів у діяльності Європейського суду.
 11. Міжнародно-правове регулювання притулку.
 12. Уповноважений з прав людини в Європейському союзі: статус та компетенція.
 13. Миротворчі сили ООН у забезпеченні прав вразливих верств населення під час збройних конфліктів.
 14. Статус жертв злочинів відповідно до актів Міжнародного кримінального суду.
 15. Статус Верховного комісара у справах національних меншин ОБСЄ.
- Діяльність Верховного комісара .

5.2. Теми наукових робіт

1. Діяльність ООН зі збільшення ефективності роботи органів, що здійснюють захист прав людини.
2. Захист прав людини у Співдружності Незалежних держав.
3. Європейська система захисту прав людини.
4. Мусульманська система захисту прав людини.
5. Міжамериканський суд з прав людини: загальна характеристика, практика у справах, пов'язаних із захистом прав людини.
6. Комітет ООН з прав людини як орган, що здійснює діяльність у сфері захисту прав людини.
7. Захист прав людини у країнах південної Африки.
8. Європейський суд з прав людини як механізм захисту прав людини.
9. Діяльність ОБСЄ у сфері захисту прав людини. Заключний акт наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975р.
10. Роль Комітету Міністрів у діяльності Європейського суду з прав людини.
11. Вплив Європейського суду на вітчизняне законодавство.
12. Миротворчі сили ООН щодо захисту окремих категорій осіб під час збройних конфліктів.
13. Позасудові механізми захисту прав і свобод у Європейському Союзі.
14. Правова основа закріплення прав жінок у міжнародному праві.
15. Комітет із ліквідації расової дискримінації щодо жінок.

6. Методи навчання

Формування знань, вмінь та навичок забезпечується поєднанням лекційних та семінарських занять з виконанням індивідуальних завдань та завдань для самостійної підготовки.

Під час викладання курсу використовуються такі *методи навчання*: інформаційно-ілюстративний, метод проблемного викладу, метод вправ, спостереження і аналіз історичних фактів, метод бесіди, методи інтерактивного навчання (ділові ігри, круглі столи тощо), блоковий метод, метод проектів, case-метод, використання комп'ютерних технологій.

Під час лекцій і семінарських занять використовуються технічні засоби навчання: кодоскоп (для проектування схем, таблиць тощо); відео проектор (для відтворення фрагментів навчальних відеофільмів).

На лекційних заняттях педагог у словесній формі розкриває сутність наукових понять, явищ, процесів, логічно пов'язаних, об'єднаних загальною темою. Метою лекційних занять є ознайомлення студентів зі змістом, характерними рисами, юридичної природою, системою та структурою міжнародного публічного права, усіма його ключовими галузями та інститутами; аналіз проблем міжнародного життя і правил спілкування між народами сучасного світу; вивчення міжнародно-правової концепції України.

На семінарських заняттях з дисципліни використовуються методи навчання: коротке пояснення, аналізу, тренування студентів для формування навичок у правильному формулюванні складних юридичних понять і категорій.

Самостійна робота за кожною темою передбачає вивчення, згідно з переліком навчальної літератури, що додається до навчальної програми дисципліни та матеріалами лекційного фонду.

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль:

1. Природа та сутність прав людини.
2. Класифікація прав людини. Універсальність прав людини.
3. Захист прав людини в діяльності Ліги Націй.
4. Статут ООН, Загальна декларація прав людини 1948 р.. Рада ООН з прав людини.
5. Верховний Комісар ООН з прав людини. Процедура 1503.
6. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р.
7. Комітет з прав людини.
8. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р.
9. Комітет з економічних, соціальних та культурних прав.
10. Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р.
11. Комітет з ліквідації дис кримінації щодо жінок.

12. Конвенція ООН про права дитини 1989 р.
13. Комітет з прав дитини.
14. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.: принципи тлумачення, особливості застосування в національному правопорядку.
15. Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура звернення.
16. Виконання рішень Європейського суду з прав людини в Україні.
17. Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 р. № 3477-ІУ.
18. Контроль Комітету Міністрів Ради Європи за виконанням рішень Європейського суду з прав людини.
19. Європейська соціальна хартія (переглянута).
20. Захист прав людини в Європейському Союзі.
21. Хартія основоположних прав Європейського Союзу 2000 р.
22. Діяльність ОБСЄ у сфері визначення та просування стандартів захисту прав людини (Бюро з демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ, Верховний комісар ОБСЄ у справах національних меншин)
23. Міжамериканська система захисту прав людини.
24. Африканська система захисту прав людини.
25. Субрегіональні системи захисту прав людини в Африці.
26. Арабська система захисту прав людини.
27. Захист прав людини в рамках АСЕАН (Асоціація держав Південно-Східної Азії).
28. Обсяг та складові права на життя.
29. Зобов'язання держави щодо права на життя.
30. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на життя (справа «Макканн та інші проти Сполученого Королівства» (McCann and Others v. United Kingdom), № 18984/91, рішення Великої палати 1995 р.
31. Обсяг та складові заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведінки чи покарання.
32. Зобов'язання держави щодо заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведінки чи покарання.
33. Практика Європейського суду з прав людини щодо заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведінки чи покарання (справа «Каверзін проти України», № 23893/03, 2012 р.)
34. Обсяг та складові права на свободу та особисту недоторканність.
35. Зобов'язання держави щодо права на свободу та особисту недоторканність.
36. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу та особисту недоторканність (справа «Харченко проти України», № 40107/02, 2011 р.).
37. Обсяг та складові права на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.
38. Зобов'язання держави щодо права на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.
39. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до приватного життя (справа «С. і Марпер проти Сполученого Королівства» (S and Marper v. United Kingdom), №№ 30562/04, 30566/04, рішення Великої палати 2008 р.).
40. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до сімейного життя (справа «Савіні проти України», № 39948/06, 2008 р.; справа «М.Р. і Д.Р. проти України», № 63551/13, 2018 р.).
41. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до житла (справа «Німіц проти Німеччини» (Niemietz v. Germany), № 13710/88, 1992 р.; справа «Кривіцька та Кривіцький проти України», № 30856/03, 2011 р.)
42. Обсяг та складові права на свободу думки, совісті і релігії.
43. Зобов'язання держави щодо права на свободу думки, совісті і релігії.
44. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу думки, совісті і релігії (справа «Коккінакіс проти Греції» (Kokkinakis v. Greece) № 14307/88, 1993 р.).
45. Обсяг та складові права на свободу вираження поглядів.
46. Зобов'язання держави щодо права на свободу вираження поглядів.
47. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу вираження поглядів (справа «Лінгенс проти Австрії» (Lingens v. Austria), № 9815/82, 1986 р.; справа «Швидка проти України», № 17888/12, 2014 р.).
48. Обсяг та складові права на свободу зібрань та об'єднання.
49. Зобов'язання держави щодо права на свободу зібрань та об'єднання.
50. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу зібрань та об'єднання (справа «Веніамін Тимошенко та інші проти України», № 48408/12, 2014 р.).
51. Обсяг та складові права на власність.
52. Зобов'язання держави щодо права на власність.
53. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на власність (справа «Спорронг і Лоннрот проти Швеції» (Sporrong and Lönroth v. Sweden), №№ 7151/75, 7152/75, 1982 р.; справа «Лоїзиду проти Туреччини» (Loizidou v. Turkey), № 15318/89, рішення Великої палати 1996 р.).
54. Обсяг та складові заборони дискримінації.
55. Зобов'язання держави щодо заборони дискримінації.
56. Практика Європейського суду з прав людини щодо заборони дискримінації (справа «Пічкур проти України», № 10441/06, 2013 р.; справа «Д.Н. та інші проти Чеської Республіки» (D.N. and Others v. the Czech Republic), № 57325/00, рішення Великої палати 2007 р.)

57. Обсяг та складові права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.
58. Зобов'язання держави щодо права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.
59. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту (справа «Олександр Волков проти України», № 21722/11, рішення Великої палати 2013 р.; справа «Бурмич та інші проти України», №№ 46852/13, 47786/13, 54125/13, рішення Великої палати 2017 р.).
60. Правомірне обмеження прав людини.
61. Відступ держави від своїх зобов'язань у сфері прав людини за надзвичайних станів.
62. Захист поранених і хворих у діючих арміях.
63. Захист поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі.
64. Захист військовополонених.
65. Захист цивільного населення під час війни.
66. Захист жінок та дітей під час війни.
67. Інститут захисту прав жінок у міжнародному праві.
68. Історичні етапи інституту захисту прав жінок.
69. Дотримання принципу гендерної рівності.
70. «Гендер», «Гендерна ідентичність», «Гендерна рівність», «Дискримінація за ознакою статі», «Пряма та непряма дискримінація».
71. Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок – біль про права жінок.
72. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами (Стамбульська конвенція).
73. Захист жінок від сексуального насильства.
74. Комісія ООН з питань становища жінок.
75. Комісія із расової дискримінації щодо жінок.
76. ООН – Жінки. Склад, цілі, функції, повноваження.
77. Конвенція ООН про права дитини як основний документ правового регулювання прав дітей в міжнародному просторі.
78. Комітет ООН з прав дитини: повноваження, прядок діяльності.
79. Захист дітей від сексуального насильства. Діти солдати.
80. Міжнародні стандарти поведінки з неповнолітніми, які скоїли злочин.
81. Україна та Конвенція ООН про права дитини.
82. Міжнародно-правова характеристика поняття «інвалід» та «особа з особливими потребами».
83. Гарантії забезпечення та правовий статус інвалідів. Конвенція про права осіб з інвалідністю.
84. Комітет ООН з прав інвалідів.
85. Членство, організація роботи, повноваження.
86. Поняття та міжнародний захист престарілих осіб.
87. Зобов'язання держав щодо захисту пристарілих осіб.

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути екзамени (комплексні екзамени); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об'єктах тощо; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських, практичних, лабораторних занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні, лабораторні тощо); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, виконання розрахункових завдань, підготовка

рефератів, наукових робіт, публікацій, розроблення спеціальних технічних пристроїв і приладів, моделей, комп'ютерних програм, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій в робочою програмою навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\frac{\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)}}{\text{Результат навчальних занять за семестр}} + \frac{\text{Результат самостійної роботи за семестр}}{\text{Результат самостійної роботи за семестр}} \cdot 2 = \text{Результат самостійної роботи за семестр} \cdot 10$$

Підсумковий контроль. Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках здобувачів, залікових книжках. **Присутність здобувачів на проведенні підсумкового контролю (заліку, екзамену) обов'язкова.** Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на підсумковий контроль (залік, екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залік) оцінюється за національною шкалою. Для переводу результатів, набраних на підсумковому контролі, з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, заліку), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить **50**.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру, та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку).

$$\text{Підсумкові бали навчальної дисципліни} = \frac{\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)}}{\text{Підсумковий контроль}} + \frac{\text{Кількість балів за підсумковим контролем}}{\text{Підсумковий контроль}}$$

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (екзамен, залік) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового екзамену чи заліку допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівники.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі екзамену чи заліку, то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

$$\text{Підсумкові бали навчальної дисципліни} = \frac{\text{Підсумкові бали за поточний семестр}}{\text{Підсумкові бали за попередній семестр}} + \frac{\text{Підсумкові бали за попередній семестр}}{\text{Підсумкові бали за попередній семестр}} : 2$$

У цьому розділі також повинні бути розроблені чіткі критерії оцінювання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю (робота на семінарських, практичних, лабораторних та інших аудиторних заняттях, самостійна робота, виконання індивідуальних творчих завдань) та підсумкового контролю. Кафедра визначає вимоги до здобувачів стосовно засвоєння змісту навчальної дисципліни, а саме: кількість оцінок, яку він повинен отримати під час аудиторної роботи, самостійної роботи. Наприклад:

Робота під час навчальних Занять	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 4 позитивних оцінок	Підготувати реферат, підготувати конспект за темою самостійної роботи, виконати практичне завдання тощо	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

	Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
			Оцінка	Пояснення
12	97-100	Відмінно ("зараховано")	A	«Відмінно» – теоретичний зміст курсу засвоєний цілком , потрібні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
11	94-96			
10	90-93			
9	85 – 89	Добре ("зараховано")	B	«Дуже добре» – теоретичний зміст курсу засвоєний цілком , потрібні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома - трьома незначними помилками.
8	80-84			
7	75 – 79		C	«Добре» – теоретичний зміст курсу засвоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками, або з однією – двома значними помилками.
6	70 – 74	Задовільно ("зараховано")	D	«Задовільно» – теоретичний зміст курсу засвоєний частково , але прогалини не несуть істотний характер, потрібні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.
5	65-69			
4	60 – 64		E	«Достатньо» – теоретичний зміст курсу засвоєний частково , потрібні практичні навички роботи несформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
3	40-59	Незадовільно (не зараховано")	FX	«Умовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу засвоєний частково , потрібні практичні навички роботи несформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки.
2	21-40			
1	1-20		F	«Безумовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу неосвоєний , потрібні практичні навички роботи несформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значного підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки.

10. Рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернеті

Основна:

1. Декларація АСЕАН про права людини. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://constitutions.ru/?p=8333&attempt=1>
2. Декларація незалежності США [Електронний ресурс]: – Режим доступу:

https://ru.wikisource.org/wiki/Декларация_независимости_США 74

3. Декларація про право та обов'язок окремих осіб, груп і органів суспільства заохочувати та захищати загально визнані права людини та основні свободи . [Електронний ресурс]: – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_349#Text

4. Декларація про захист жінок і дітей при надзвичайних обставинах та під час збройних конфліктів.[Електронний ресурс]: – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_317#Text

5. Декларация про права інвалідів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/disabled.shtml.

6. Декларація про права людей, що відносяться до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/minority_rights.shtml

7. Декларация про права розумово відсталих осіб [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/retarded.shtml.

8. Декларация про викорінення насильства по відношенню до жінок [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/violence.shtml.

9. Декларация ООН про права корінних народів: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ohchr.org/Documents/Publications/UNDRIPManualForNHRIs_ru.pdf.

10. Декларація про проблеми старіння [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/declold.shtml.

11. Загальна декларація прав людини. ООН; Декларація, Міжнародний документ від 10.12.1948. Офіційний вісник України – 2008 р., № 93, с. 89. 78.

12. Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_055

13. Заключні зауваження Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок до восьмої періодичної доповіді України про виконання Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www2.unwomen.org//media/field%20office%20eca/attachments/publications/country/ukraine/cedaw%20concluding%20observations%20ukr.pdf?la=en&vs=1036>

14. Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3671-17>.

15. Конвенція про громадянство заміжньої жінки [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/married_women_nationality.shtml

16. Конвенція про заборону та негайні заходи щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/convention182.shtml

17. Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію від 10 жовтня 1980 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.un.org/ru/peace/mine/conweapons.shtml>.

18. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок прийнята резолюцією 34/180 Генеральної Асамблеї ООН [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/cedaw.shtml.

19. Конвенція про політичні права жінок [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/women_politrights.shtml.

20. Конвенція про права інвалідів [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/disability.shtml.

21. Конвенція про права дитини [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/childcon.shtml.

22. Конвенція про згоду на вступ до шлюбу, шлюбний вік і реєстрацію шлюбів [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/conmarr.shtml.

23. Конвенція про статус біженців [Електронний ресурс]. - Режим доступу:

http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/refugees.shtml

24. Конвенція про захист прав людини й основоположних свобод [Електронний ресурс] .- Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004/print1447094315703685

25. Конвенція про правовий статус трудящих-мігрантів і членів їхніх сімей держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/997_j82.

26. Керівні принципи относительно захисту правозахисників [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.osce.org/uk/odihr/150476?downloadtrue>.

27. Кабінет Міністрів України, Розпорядження від 05.09.2018 р. № 634-р, Національний план Дій з Виконання рекомендацій, викладення у заключний зауваження комітету ООН з ліквідації дискримінації относительно жінок до восьмої періодичної Доповіді України про Виконання Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації относительно жінок на період до 2021 року [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-go-planu-dij-z-vikonannya-rekomo-zhinok->

28. Європейська конвенція про правовий статус трудящих-мігрантів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_307.

29. Конвенція про заборону та негайні заходи щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/convention182.shtml.

30. Міжнародний пакт про громадянські й політичні права від 16 грудня 1966 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_043.

36. План заходів Ради Європи щодо сприяння правам людей з обмеженими можливостями здоров'я. Рекомендація (2006) 5 затверджена Комітетом міністрів Ради Європи [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://rm.coe.int/168059520f>

31. Північноатлантичний договір від 4 квітня 1949 р. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/950_008

32. Правила процедури і доказування Міжнародного кримінального суду [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/rules/icc_rules.pdf

33. Принципи захисту психічно хворих осіб і поліпшення психіатричної допомоги [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/mental_helth_care.shtml.

34. Принципи ООН щодо літніх людей [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/oldprinc.shtml.

35. Регламент Секретаріату Суду Міжнародного кримінального суду [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.icccpi.int/NR/rdonlyres/A57F6A7F-4C20-4C1>

36. Римський Статут Міжнародного кримінального суду [Електронний ресурс]. - Режим доступу: [http://www.un.org/ru/law/icc/rome_statute\(r\).pdf](http://www.un.org/ru/law/icc/rome_statute(r).pdf)

37. Стандартні правила забезпечення рівних можливостей для інвалідів [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/disabled.shtml

38. Типові стратегії та практичні заходи щодо викорінення насильства над жінками в галузі попередження злочинності та кримінального правосуддя [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/strategies_to_elim_violece.shtml.

39. Факультативний протокол до Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок Прийнято резолюцією 54/4 Генеральної Асамблеї ООН [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/womendiscrim_prot.shtl.

40. Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо участі дітей у збройних конфліктах [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/rightschild_protocol1.s

41. Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо процедури повідомлень [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/child_optprot.shtml

42. Блажівська Н. Є. Пілотні рішення Європейського суду з прав людини: поняття та процедура прийняття: Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»: НУ «ОЮА» Одеса : Гельветика, 2018. 20-26 с.

43. Буткевич О.В. Історія міжнародного права. Підручник К: Ліра-К. 2013. 416 с.
44. Березовська Н.Л. /Міжнародне співробітництво у сфері покарання неповнолітніх: Актуальні проблеми держави і права № 65 вичитка № 2 13.11.2012.
45. Гусов К.М., Лютов Н.Л., Морозов П.Є. Міжнародне трудове право. Навчальний посібник М.: Проспект 2011. 216 с.
46. Європейське право. Право Європейського Союзу та правове забезпечення захисту прав людини: учень: М.: НОРМА 2013. 960 с.
47. Історія міжнародного права Одеса: Фенікс 2013. 574 с.
48. Жінки і кримінальні покарання: наук. прак. посіб. К Паливода А.В. 2011.
49. Зубарева А. Є. Міжнародно-правовий статус Комітету ООН з прав людини : дис. ... к.ю.н. : 12.00.11 / Зубарева Антоніна Євгенівна. Одеса, 2015. 81С.
50. Міжнародне морське право: навчальний посібник М.: НОРМА, 2011. 432 с.
51. Міжнародне публічне право: підручник: у 3 т. К.: НАУ, 2012. Т. 1. 420 с.
52. Міжнародне публічне право: підручник: у 3 т. К.: НАУ, 2012. Т. 2. 348 с.
53. Миронов Н.М. Міжамериканська система захисту прав людини: генезис і основні інститути. Міжнародне публічне та приватне право. 2009р. № 5 33с
54. Навчально-методичний посібник для тренерів навчального курсу для суддів «Застосування Конвенції про захист прав і основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини при здійсненні правосуддя в адміністративному судочинстві». – К.: ВАІТЕ, 2016. 116 с.
55. Про Концепцію розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні: Указ Президента України від 24 травня 2011р. № 597 (597/2011):[Електронний ресурс доступу] - Режим доступу: <http://zakon2/rada.gov.ua/laws/show/597/2011>.
56. Пушкар П. В. Посилення спроможності судової влади у виконанні рішень Європейського суду з прав людини: досвід держав-членів Ради Європи Вісник Верховного Суду України. 2017. № 6 (202). С. 41- 45.
57. Регіональні системи захисту прав людини: навч. Посібник. М.: РУДН, 2012. 400 с.
58. Сироїд Т. Л. Міжнародне публічне право: підручник Одеса: Фенікс, 2018. – 744 с.

Допоміжна:

1. Білоус О. В. Процесуальні гарантії дотримання прав людини і громадянина в діяльності органів судової влади. ScienceRise. Juridical Science. 2019. Вип. 2. С. 34–38.
2. Білоус О. В. Трансформація конституційно-правового статусу прокуратури в Україні та зарубіжний досвід. ScienceRise. Juridical Science. 2019. Вип. 3. С. 17–23.
3. Білоус О. В. Органи прокуратури та їх місце і роль в охороні та захисту прав людини і громадянина в незалежній Україні (ретроспективно-правовий аспект). Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: «Юриспруденція». 2020. № 44. С. 168–172.
4. Білоус О. В. Правоохоронні органи та правоохоронна діяльність: критерії визначення, структура, завдання. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2019. Т. 2. С. 31–35.
5. Вдовиченко О. І. Права людини в Європейському Союзі / О. І. Вдовиченко // Суспільство і політичні інститути в умовах трансформації та реформ : ХХІ Харк. політолог. читання (матеріали міжнар. наук.-теорет. конф.). – Х., 2008. – С. 41–43.
6. Гаврилюк О. Проблемні питання застосування практики Європейського суду з прав людини національними судами. Підприємство, господарство в право. 2018. №4 231-238с.
7. Гнатовський М.М. Міжнародне гуманітарне право [Текст] : довід. для юристів громад. приймалень / М. М. Гнатовський, Т. Р. Короткий, Н. В. Хендель ; Укр. Гельсін. спілка з прав людини, Фонд підтримки фундамент. дослідж. - Одеса : Фенікс, 2015. - 89 с.
8. Караман І.В., Козіна В.В. Європейський суд з прав людини, Європейська конвенція з прав людини та індивідуальні заяви: перше знайомство. К.: ВАІТЕ, 2015. 136 с.
9. Міжнародне публічне право. Міжнародний захист прав людини: посібник для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання ХНУ імені В.Н. Каразіна. Х., 2018. 292 с.
10. Жінки і кримінальне покарання: наук.-практ. посіб. К.: Паливода А.В. 2011. 64с.
11. Женев'єв Майер. Щодо ролі судової системи у виконанні рішень Європейського суду з прав людини на національному рівні. Вісник Верховного Суду України. 2017. № 6 (202). С. 45- 48.

12. Фулей Т.І. Застосування практики Європейського суду з прав людини при здійсненні правосуддя: Науково-методичний посібник для суддів. – 2-ге вид. випр., допов. К., 2015. 208 с.
13. Червяцова А. О. Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. Європейський суд з прав людини: Навчальний посібник. Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. 136 с.
14. Чижмарь Ю.В. Національне та міжнародне право: теоретико-правові проблеми [Текст] : монографія / Ю. В. Чижмарь ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. - Харків : Діа плюс, 2015. - 471 с.
15. Енциклопедія міжнародного права : у 3 т. Т. 1 : А–Д / НАН України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького ; ред. кол. : Ю. С. Шемшученко [та ін.]. – Київ : Академперіодика, 2014. – 919 с.

Інформаційні ресурси

1. Офіційний сайт Європейського Союзу [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://europa.eu/>.
2. Офіційний сайт Human Rights Watch [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.hrw.org>.
3. Офіційний сайт Medecins sans Frontieres [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.paris.msf>.
4. Офіційний сайт Асоціації держав Південно-Східної Азії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.aseansec.org>.
5. Офіційний сайт Африканська Союзу [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://ecsocman.hse.ru/text/19467347/>.
6. Офіційний сайт МІЖНАРОДНОГО валютного фонду [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.imf.org/external/index.htm>.
7. Офіційний сайт Дитячий фонду ООН [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.unicef.org/>.
8. Офіційний сайт Економічного Суду СНД [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sudsn.org/>.
9. Офіційний сайт Європейського суду з прав людини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=applicants/rus>.
10. Офіційний сайт Європейської поліцейської агенції (Європол) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.europol.europa.eu/>.
11. Офіційний сайт Міжнародного Комітету Червоного Хреста [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.icrc.org/eng/>.
12. Офіційний сайт Міжнародного кримінального Суду [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.icc-cpi.int/>.
13. Офіційний сайт Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.icj-cij.org/homepage/ru/>.
14. Офіційний сайт Міжнародної Амністії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://amnesty.org.ru/>.
15. Офіційний сайт Міжнародної морської організації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.imo.org/Pages/home.aspx>.
16. Офіційний сайт Міжнародної організації кримінальної поліції Інтерпол [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.interpol.int/>.
17. Офіційний сайт Організації Американських держав [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.oas.org/en/default.asp>.
18. Офіційний сайт Організації за безпеки та співробітництва в Європі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.osce.org/>.
19. Офіційний сайт Організації Об'єднаних Націй [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/ru/>.
20. Офіційний сайт Північноатлантичного альянсу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nato.int/cps/en/natolive/index.htm>.